

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
DIRECȚIA GENERALĂ REGIONALĂ A FINANTELOR PUBLICE PLOIEȘTI
Biroul Soluționare Contestații

DECIZIA nr. 877 din 2015
privind soluționarea contestației formulate de
..... din, județul

Cu adresa nr., înregistrată la **Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești** sub nr., **Direcția Regională Vamală Iași** înaintat dosarul contestației formulate de dl din, str., nr., **județul**, CNP, împotriva *Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. din* emisă de Biroul Vamal de Frontieră

Obiectul contestației îl constituie suma totală de lei reprezentând accesorii aferente accizelor.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 30 zile prevăzut de art.207 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, actualizată - Titlul IX "*Soluționarea contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale*", respectiv actul atacat a fost comunicat contribuabilului în data de, iar contestația a fost transmisă prin poștă la data de, fiind înregistrată la D.G.R.F.P..... sub nr.

I. Susținerile contestatorului sunt următoarele:

"[...] Obiectul contestației este reprezentat de nerecunoașterea creanței fiscale în sumă de lei reprezentând acciză, conform și [...].

Prin Decizia de impunere nr. organul fiscal a procedat în mod incorect și nelegal la stabilirea de obligații fiscale suplimentare de plată în cuantum de lei.

Principala argumentație a organului fiscal o reprezintă trimiterea cu titlu absolut general obligatoriu la hotărârile judecătorești indicate mai sus, neexistând în cuprinsul acestei decizii nici o informare cu privire la actele de executare efectuate. [...]."

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. din, organele vamale din cadrul D.R.V. au constatat următoarele:

"[...] În temeiul art.85, art.88 lit.c) și art.120 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 [...] pentru plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor venituri ale bugetului general consolidat, s-au calculat următoarele obligații fiscale accesorii:

<i>cod</i>	<i>Natura obligației fiscale</i>	<i>Obligații fiscale accesorii</i>
<i>A00</i>	<i>Taxă vamală</i>
<i>B00</i>	<i>TVA</i>
<i>O20</i>	<i>Acciză</i> lei
	<i>Total</i> lei

Conform Anexei la Decizia nr. din, accesoriile în sumă de lei au fost calculate pentru neachitarea debitului în sumă de lei reprezentând accize, debit individualizat în Sentința penală nr. și Decizia Penală nr.

III. Din analiza documentelor anexate dosarului cauzei și având în vedere legislația în vigoare din perioada verificată, rezultă următoarele:

În conformitate cu prevederile art.612 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României aprobat prin H.G.707/2006, cu modificările și completările ulterioare, "*Persoanele fizice pot introduce sau scoate din țară mărfuri fără caracter comercial, în limitele și în condițiile prevăzute de lege.*"

În situația introducerii de către o persoană fizică, pe teritoriul vamal al Uniunii Europene, al României în speța de față, a cantității de de țigări „.....”, reținute de către Biroul Vamal

de Frontieră, este evident caracterul comercial al acestora și săvârșirea unei ilegalități prin nedeclararea la organele vamale, prin urmare acestea nu pot beneficia de nici o scutire de drepturi de import, astfel, toată cantitatea de bunuri este supusă taxării integrale la import.

Art.79 alin.(3) din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României aprobat prin H.G.707/2006, cu modificările și completările ulterioare, precizează: "(3) În cazul bunurilor introduse în România de către persoane fizice, valoarea în vamă se determină potrivit normelor tehnice aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice."

Întrucât țigaretile deținute de d-nul în data de nu aveau marcaje fiscale, rezultă că acestea au origine extracomunitară.

În cauză, s-a întocmit dosarul penal nr., ce a făcut obiectul dosarului nr. al Tribunalului – Secția 1 Penală, în care prin Sentința Penală nr. pronunțată în data de, s-a dispus: „[...] În baza art.14 și 346 Cod proc. Pen admite acțiunile civile exercitate în cauză de către Autoritatea Națională a Vămirilor. Obligă în solidar inculpații [...]...., [...] la plata următoarelor sume – despăgubiri civile lei către A.N.A.F. – A.N.V. Direcția Regională pentru accize și Operațiuni Vamale la acest debit urmând a se calcula dobânzi și penalități până la efectivă achitare; lei către A.N.A.F. – A.N.V. Direcția Regională pentru accize și Operațiuni Vamale – cu accesoriile aferente (majorări de întârziere, dobânzi și penalități calculate de la data săvârșirii faptelor până la efectivă achitare a debitului) [...] ”

Ulterior, prin Decizia Penală nr. din data de, pronunțată de Curtea de Apel – Secția a-II-a penală în dosarul nr., având ca obiect apelurile declarate de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.I.I.C.O.T. și inculpați, s-a dispus „II. Respinge ca nefondate, apelurile declarate de inculpații [...]...., [...] ”.

Prin urmare, se reține că prin hotărârea pronunțată, instanța a menținut debitele stabilite de organele vamale ca fiind de plată în sarcina persoanelor în cauză.

Mai mult, instanța apreciază că debitorii datorează dobânzi și penalități de întârziere aferente creanțelor fiscale până la data stingerii acestora.

Datoria vamală în cazul mărfurilor care provin din afara Uniunii Europene și au fost introduse ilegal în comunitate se compune din taxe vamale, accize și TVA.

Potrivit art. 202 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 de instituire a Codului vamal comunitar, o datorie vamală la import ia naștere prin introducerea ilegală pe teritoriul vamal al Comunității a mărfurilor supuse drepturilor de import, în momentul în care mărfurile au fost introduse ilegal.

Debitorii vamali sunt: persoana care introduce ilegal astfel de mărfuri, orice persoană care a participat la introducerea ilegală a mărfurilor și care știa sau ar fi trebuit să știe în mod normal că o astfel de introducere este ilegală, precum și orice persoană care a dobândit sau deținut mărfurile în cauză și care știa, sau ar fi trebuit să știe, în mod normal, în momentul achiziționării sau primirii mărfurilor, că ele au fost introduse ilegal.

Conform prevederilor art. 224 alin.(1) lit.a) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, "(1) Datoria vamală la import ia naștere și prin: a) introducerea ilegală pe teritoriul vamal al României a mărfurilor supuse drepturilor de import.", iar conform prevederilor art.225 alin.(1) din același act normativ, "(1) Datoria vamală la import ia naștere și prin sustragerea de sub supraveghere vamală a mărfurilor supuse drepturilor de import."

În ceea ce privește noțiunea de datorie vamală, în conformitate cu art.4 pct.13 din Legea 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, datoria vamală reprezintă obligația unei persoane de a plăti cuantumul drepturilor de import sau de export.

Având în vedere că, în cazul unui import regulamentar, conform prevederilor art. 101 alin.(1) și (2) din Legea 86/2006 privind Codul vamal al României,

"(1) Punerea în liberă circulație conferă mărfurilor străine statutul vamal de mărfuri românești.

(2) Punerea în liberă circulație atrage aplicarea măsurilor de politică comercială și îndeplinirea formalităților vamale prevăzute pentru importul mărfurilor, precum și încasarea oricăror drepturi legal datorate", iar potrivit art. 95 alin.(2) din același act normativ, "În cazul în care acceptarea unei declarații vamale conduce la nașterea unei datorii vamale pentru mărfurile cuprinse în aceeași declarație, liberul de vamă se acordă numai dacă cuantumul datoriei vamale a fost plătit sau garantat [...]", este evident că în cazul deținerii fără forme legale de astfel de produse, sau a unui import neregulamentar, drepturile de import se consideră că sunt datorate din același moment.

Potrivit art. 287 din Legea 86/2006, dispozițiile codului vamal și cele cuprinse în alte reglementări vamale privind plata, garantarea, înscrierea în evidențele contabile, stingerea datoriei vamale și remiterea drepturilor de import, cu excepția art. 163 și 247 se aplică în mod corespunzător și pentru taxa pe valoarea adăugată și pentru accize, care potrivit Codului fiscal, sunt în atribuțiile autorității vamale.

În ceea ce privesc accizele, potrivit art. 206²¹ alin. (7) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal: "Deținerea de produse accizabile în afara antrepozitului fiscal, pentru care nu se poate face dovada perceperii accizelor, atrage plata acestora.", iar la alin.(10) al aceluiași articol se precizează: "Este interzisă deținerea unui produs accizabil în afara antrepozitului fiscal, dacă acciza pentru acel produs nu a fost percepută."

La art. 206⁹ din Codul fiscal este prevăzut:

"(1) Persoana plătitoare de accize care au devenit exigibile este: [...]

b) în ceea ce privește deținerea unor produse accizabile, astfel cum se menționează în art 206⁷ alin. (1) lit b): persoana care deține produse accizabile sau orice altă persoană implicată în deținerea acestora;

d) în ceea ce privește importul unor produse accizabile, astfel cum se menționează la art. 206⁷ alin.(1) lit.d): persoana care declară produsele accizabile sau în numele căreia produsele sunt declarate în momentul importului ori, în cazul unui import neregulamentar, orice altă persoană implicată în importul acestora."

Suținerea din contestație potrivit căreia "[...] organul de inspecție fiscală a procedat în mod incorect și nelegal la stabilirea de obligații fiscale suplimentare de plată în cuantum de 331.132 lei. Principala argumentație a organului fiscal o reprezintă trimiterea cu titlu absolut general obligatoriu la hotărârile judecătorești: [...], neexistând în cuprinsul acestei decizii nici o informare cu privire la structura creanței [...]", nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei, având în vedere că, potrivit Sentinței Penale nr. pronunțată de Tribunalul în dosarul penal nr. și Decizia Penală nr. a Curții de Apel , prin care a fost admisă acțiunea civilă formulată de A.N.V. – D.R.A.O.V. București și acțiunea civilă formulată de A.N.V. – D.R.A.O.V., hotărâri definitive și executorii, se va recupera de la inculpați accize în sumă de 334.276 lei "cu accesorii aferente (majorări de întârziere, dobânzi și penalități calculate de la data săvârșirii faptelor și până la efectivă achitare a debitului)".

Conform prevederilor art. 119 alin.(1), art.120 alin.(1) și art.120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, actualizată, pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere calculate pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

Pentru considerentele expuse mai sus și având în vedere prevederile art. 224 și art. 225 din Codul vamal privind debitorii datoriei vamele, respectiv celelalte reglementări legale arătate referitoare la deținătorul de produse accizabile în afara unui regim suspensiv și care este pasibil la plata accizelor, se reține că, în baza informațiilor primite, organele vamale în mod legal au stabilit, conform art.119, art.120 și art. 120¹ din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, accesorii aferente accizelor în sumă de lei.

Având în vedere cele prezentate mai sus, se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de d-nul, suma de lei reprezentând accesorii aferente accizelor fiind legal datorată bugetului general consolidat.

IV. Concluzionând analiza pe fond a contestației formulată de d-nul din, jud., împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. din, în conformitate cu prevederile art. 216 alin.(1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, actualizată, se

DECIDE :

1. Respingerea contestației ca neîntemeiată pentru suma de lei reprezentând accesorii aferente accizelor.

2. Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac, dar poate fi atacată la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă, în termen de 6 (șase) luni de la data comunicării, conform prevederilor legale.

DIRECTOR GENERAL,